

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 13.

Tredie Session.

5te Møde.

Mandagen den 13de October.

(Fortf.)

B. Christensen: Det er mig ikke uventet, at et slikt Forslag vilde fremkomme, og jeg tillader mig derfor kortelig at antyde, hvorfor jeg for mit Vedkommende ikke troer, at det fortjener Bifald. Det er ganske vist, at et saa meget mere indskrænket Antal Medlemmer i Udvalget vil give disse enkelte færre Medlemmer en endnu mere overveiende Vægt og Indflydelse end hidtil paa de mangfoldige enkelte Spørgsmaal, til Præjudice for Forsamlingens øvrige Medlemmer; men det forekommer mig efter den Erfaring, jeg har, ved allerede to Gange at have været Medlem af Finantsudvalget, at Ingen skal kunne nægte, at den Fordeling af Kræfterne i de forskjellige Retninger, som kan iværksættes ved et Antal af 15 Medlemmer, der hidtil have deelt sig, næsten efter Stjøn, i 5 Comiteer med 3 i hver, paa den ene Side tillader at arbejde ganske hurtigt, og paa den anden Side letter Muligheden af at finde de fornødne Kræfter for de enkelte Gjenstande, der skulle behandles. Derhos forekommer det mig, at den hidtilværende Sammensætning vogter imod Svaghed og Overlighed, og jeg vil derfor ret indstændigt anbefale, at vi vedblive med et Udvalg, sammensat af 15 Medlemmer.

Fenger: Naar jeg har tilladt mig at foreslaae en Afvigelse fra, hvad der tidligere har fundet Sted, saa er det først efter moden Overveielse, da jeg i det Hele anseer det for rigtigst, at Thinget vedbliver at følge sine Sædvaner. Det er altsaa kun fordi de to foregaaende Aars Erfaring har lært mig, at et saa talrigt Udvalg, som vi tidligere have havt, ikke var hensigtsmæssigt, at jeg har tilladt mig

at gjøre et afvigende Forslag. Grundene til, at det har forekommet mig, at et saa talrigt Udvalg ikke er hensigtsmæssigt, ere væsentlig følgende: for det Første den, at Thinget væsentligt ved et saa stort Antal vil kunne vente at sende de Mænd, som varetage Finantsfagers Behandling med særlig Interesse — der er ikke saa mange Medlemmer i Thinget, som have stillet sig det til en fortrinlig Opgave at behandle det Slags Sager, og heraf følger, at, om ogsaa Udvalget bliver sammensat af mange Medlemmer, saa bliver dog Arbejdet væsentligen fordeelt paa en Deel færre, ligesom ogsaa, at disse Arbejde kommer til at fremtræde med en større Vægt, end det fortjener, idet Afstemningerne i Finantsudvalget ligesom blive et Barstel om de paafølgende Afstemninger i Thinget. Dernæst er ogsaa det, som den ærede Rigsdagsmand anbefalede, nemlig Inddelingen i Subcomiteer af 3 Medlemmer, i mine Dine Noget, som ikke i Praxis har vlist sig at være heldigt, da disse 3 Medlemmer først indbyrdes skulle conferere om de Indstillinger, som de ville gjøre til Finantsudvalget, og altsaa alle 3 først skulle gjenmeengaae hver enkelt Sag, hvorved de baade komme til at spilde Tid til ingen Nytte og til mere at stole paa hverandre, end ønskeligt er med Hensyn til de Arbejder, som de skulle udføre i Fællesskab. Jeg har derfor den Overbeviisning, at det vil bidrage betydeligt, baade til, at Udvalgets Behandling bliver kortere, og at den bliver grundigere, om man indskrænker Antallet af de Medlemmer, som faae Sæde i Udvalget, og det er i denne Overbeviisning, at jeg har stillet mit Forslag.

Formanden: Jeg veed ikke, om flere Forslag gjøres, eller om Noget ønskes at udtale sig angaaende de allerede gjorte. (Ophold). Der vil saaledes være at affstemme